

[Henry Christensen.]

kende produktionsstatistik, og at vi specielt på dette område er meget dårligt stillet. Jeg erkender, at det er et vanskeligt statistisk område; især kniber det med at få tilstrækkeligt materiale til belysning af produktivitetsstigningen, og ikke mindst denne sidste er meget vigtig, for det er, når alt kommer til alt, den, hvorfra de virkelige fremskridt for befolkningen økonomisk set skal komme. Men ud over dette, at få bedre og hurtigere oplysninger på disse områder, havde jeg i tankerne en betragtning, som i hvert fald på et vist tidspunkt ikke har ligget regeringen så fjært, nemlig den, at man skulle søge på nuværende tidspunkt at tilvejebringe et materiale til sammenstilling af disse faktorer, der er de afgørende for vurderingen af, hvilke muligheder der er under den kommende overenskomstsituation til belysning måske ikke mindst af produktivitetsstigningen, set i forhold til de indtægtsstigninger, som de beskæftigede har taget hjem siden sidste regulering.

Det er jo ikke nogen enestående tankegang. I en række lande, i Sverige og mange andre steder, spiller en sådan direkte belysning af disse faktorer en meget stærkere rolle og giver derfor også overenskomstforhandlingerne et stærkere sagligt grundlag, end tilfældet er her. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til endnu en gang at opfordre ministeren eller regeringen til at prøve at yde en nyttig gerning på det område. Jeg tror, vi i høj grad har behov derfor.

Den højtærede finansminister har jo ret i, at der ikke i forliget var en aftale om sambeskatningen. Jeg vil dog nødig have, at den højtærede finansminister skal svæve i den vildfarelse, at alt det fornuftige, der i øvrigt kunne foretages, men som ikke står omtalt i forliget, skal man af den grund afstå fra at søge gennemført. Hvis den højtærede finansminister giver sig til at fortolke det på den måde, er vi lidt slet stillet.

Derimod er jeg ked af ministerens bemærkning om, at der endnu skal gå lidt tid, inden vi får forslaget om skatternes og afgifternes fjernelse fra pristallet. Vi drøftede det jo allerede i forsommeren — her kan den højtærede finansminister jo sige, at han

er ny på posten, og han har derfor en personlig undskyldning — men da regeringen gerne ville have nogen tid til at føre de forhandlinger, der skal føres efter tjenestemandsløvgivningen, blev det accepteret, at man ventede til efteråret, hen efter oktober. Derfor må den højtærede finansminister forstå, at det, ikke mindst når finansministeren selv så energisk understreger viljen hos alle parter til at efterleve forliget og aftalerne, virker lidt forstemmende, at man endnu ikke er i stand til at fremsætte dette forslag for folketinget. Jeg er mest bekymret over det, fordi man skylder parterne i de arbejdsmarkedsforhandlinger, som nu er under opsejling, at folketinget har gjort rent bord med hensyn til de ting, der også skal indgå som grundlag for forhandlingerne i overenskomstsituationen.

Hvad angår omsætningsafgiftens indregning i pristallet, sagde jeg, at vi selvfølgelig erkender, at der også her er indgået et forlig, og det var på et område, hvor vi måtte give efter over for regeringens — skal vi sige helt ufravigelige standpunkt. Vi fandt, at det var et af de saglige angrebspunkter i forliget. Jeg sagde før, at det måske var det område, hvor regeringen udviste størst svaghed, og der var ingen af os, der var i tvivl om, hvad det var for hensyn, der fik regeringen til at tage dette standpunkt. Derfor har det selvfølgelig vakt overraskelse hos os at notere, at ikke alene arbejdsmandsforbundets økonomiske rådgiver, Grünbaum, men også arbejdsmandsforbundets sekretær, Jens Als, ved et par lejligheder har givet udtryk for — Jens Als har gjort det i et par diskussionsmøder, jeg har haft med ham — at det efter deres mening var helt urimeligt og ikke særligt viist, at en omsætningsafgift, der skulle begrænse forbruget i den givne situation, blev indregnet i det lønregulerende pristal. Jeg måtte desværre give de to herrer ret i de diskussioner, og det var en ikke alt for lystelig situation at blive stillet over for kritik fra den side, når man har oplevet, hvad der gik forud. Derfor ville jeg egentlig gerne have haft en kommentar fra regeringens side til den saglige vurdering af, at man stod fast ved det krav. Er regeringen villig til at forhandle om en ændring på dette punkt, tror jeg, den er klar over, at det ikke skal mangle på forhandlingsvilje fra vor side.